

УДК 336.648

Михайленко О.В.

кандидат економічних наук,
доцент кафедри обліку і аудиту
Національного університету харчових технологій

Ременюк В.О.

магістрант
Національного університету харчових технологій

ФОРМУВАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ ПОРТФЕЛЕМ ФІНАНСОВИХ ІНВЕСТИЦІЙ

Визначено сутність фінансових інвестицій, їх відмінність від реальних інвестицій на основі досліджень як вітчизняних, так і зарубіжних науковців. Висвітлено основні поняття, які стосуються інвестування. Наведено основні та найбільш оптимальні стратегії та методики формування інвестиційних портфелів. Досліджено стратегії управління інвестиційним портфелем та виокремлено найбільш поширені й найефективніші системи управління капіталом із прикладами їх застосування. Висвітлено найтипівіші помилки, які допускають інвестори під час інвестування.

Ключові слова: інвестиції, інвестиційний портфель, фондовий ринок, інвестори, технічний аналіз.

Определены сущность финансовых инвестиций, их отличие от реальных инвестиций на основе исследований как отечественных, так и зарубежных ученых. Освещены основные понятия, касающиеся инвестирования. Приведены основные и наиболее оптимальные стратегии и методики формирования инвестиционных портфелей. Исследованы стратегии управления инвестиционным портфелем и выделены наиболее распространенные и эффективные системы управления капиталом с примерами их применения. Освещены наиболее типичные ошибки, которые допускают инвесторы при инвестировании.

Ключевые слова: инвестиции, инвестиционный портфель, фондовый рынок, инвесторы, технический анализ.

Determined the essence of financial investments, their distinction from real investments on the basis of researches of both domestic and foreign scientists. Covered the main concepts related to investment. Presented the main and most optimal strategies and methods of formation of investment portfolios. The investment portfolio management strategies are investigated, and the most common and effective capital management systems are identified, with examples of their application. The most typical mistakes that investors admit when investing are highlighted.

Keywords: investment, investment portfolio, stock market, investors, technical analysis.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Інвестиції грають велику роль в економіці будь-якого підприємства, держави. Вони є рушійною силою економічного зростання у цілому. У зв'язку з розвитком світової економіки та технологій з'являються багато нових інструментів для інвестування (бінарні опціони, криптовалюта), тому є необхідність у пошуку достовірної та вичерпної інформації з приводу формування інвестиційного портфелю, а саме його складу, вибору стратегії інвестування та управління, що є важливим питан-

ням під час інвестування, адже воно невід'ємно пов'язане з ризиком.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спираються автори. Теоретичні та практичні аспекти інвестування знайшли відображення у наукових працях вітчизняних і зарубіжних економістів, а саме: З. Боді, А. Кейна, А.Дж. Маркуса, А. Сміта, Д. Рікардо, Р. Еліота, С.Л. Брю, В.Г. Федоренка, К.Р. Макконнелла та ін.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується

означена стаття. Більша частина науковців у своїх працях акцентує увагу на теоретичній стороні процесу формування та управління інвестиційним портфелем. Питання розроблення стратегій, їх практичного застосування та виокремлення найбільш уживаних помилок під час інвестування є недостатньо вивченими.

Формулювання цілей статті (**постановка завдання**). Головні цілі цієї роботи – дати загальні поняття та визначення, що стосуються інвестування, розглянути принципи та методи формування інвестиційного портфелю, визначити найбільш ефективні стратегії управління інвестиційним портфелем та вказати на найбільш поширені помилки під час інвестування.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Термін «інвестування» може бути пов'язаний із різними видами діяльності, але спільною рисою цієї діяльності є те, що гроші «наймаються» на певний період часу задля збільшення багатства інвестора. Інвестуючи свої кошти, інвестори очікують збільшити свою майбутню купівельну спроможність шляхом збільшення свого достатку.

Але корисно провести різницю між реальними та фінансовими інвестиціями. Реальні інвестиції зазвичай включають якийсь матеріальний актив, наприклад землю, машини, фабрики, заводи тощо. Фінансові інвестиції, своєю чергою, включають у себе контракти в паперовому або електронному вигляді, такі як акції, облігації, ф'ючерси тощо.

Процес формування інвестиційного портфелю, на нашу думку, слід розпочинати лише після того, як інвестор ознайомиться з базовими фінансовими поняттями, типами інвесторів, методами, моделями інвестування.

Сучасні підприємства збирають гроші шляхом випуску акцій та облігацій. Такі цінні папери торгуються на фінансових ринках, де інвестори мають змогу купувати чи продавати цінні папери, емітовані компаніями. Таким чином, інвестори та компанії, що шукають фінансування, реалізують свою зацікавленість у тому ж місці – на фінансових ринках.

Існує два типи інвесторів: індивідуальні та інституційні. Одна з важливих передумов для успішного інвестування як для індивідуальних, так і для інституційних інвесторів – сприятливе інвестиційне середовище. Інвестори можуть використовувати прямий або непрямий спосіб інвестування.

Сьогодні фінансові інновації пропонують інвесторам новий і широкий вибір інвестицій, але водночас роблять процес інвестування і процес прийняття рішень більш складними, тому що навіть якщо інвестор має широкий вибір альтернатив для інвестування, він може забути про головне правило – «інвестувати лише в те, що ви дійсно розумієте». Таким чином, інвестор повинен розуміти, як інвестиційні інструменти відрізняються один від одного, і лише потім вибирати ті, які найбільш відповідають його очікуванням. Найважливіша характеристика інвестиційних інструментів, на яких базується вся варіативність цих інструментів, – рентабельність та ризик, який визначається як невпевненість щодо розміру фактичного прибутку, який буде зароблений на інвестиції.

Кожен інвестиційний інструмент характеризується певним рівнем прибутковості і ризиком через специфіку цих інструментів. Тож усі інвестиційні інструменти можна порівняти між собою, використовуючи характеристики ризику і прибутку, і можна визначити як найбільш, так і найменш ризикові інструменти. Однак рентабельність і ризик інвестицій тісно пов'язані між собою, і лише використовуючи обидві характеристики, ми можемо зрозуміти різницю.

Сутність портфельного інвестування полягає у вкладенні коштів у цінні папери (акції, облігації) для отримання прибутку. Завдання портфельного інвестування – отримання очікуваного прибутку за мінімально допустимого ризику. Мета – зберегти і примножити капітал [1, с. 15].

Особливості та переваги під час формування інвестиційного портфеля:

- цінні папери, об'єднані в портфель, мають кращі інвестиційні якості, ніж цінні папери окремого емітента;

- розумний підбір і управління портфелем дають змогу отримати кожному окремому інвестору оптимальне співвідношення прибутковості і ризику;

- порівняно з інвестуванням у реальні активи вимагає менших витрат, тому є доступним для індивідуального інвестора;

- дає змогу отримати високий рівень доходів за відносно короткий проміжок часу.

Існують різні типи інвестиційних портфелів. Їх класифікують за джерелом доходу та ступенем ризику. Залежно від джерела дохо-

дів портфелі поділяються на портфелі росту і портфелі доходу.

Портфелі росту формуються із цінних паперів, вартість яких росте. Мета створення даного портфеля – ріст його вартості.

Доцільно розглядати типи інвестиційних портфелів залежно від ступеня ризику, прийнятого для інвестора, з урахуванням типу інвесторів. Під час формування інвестиційної політики певне значення мають індивідуальні схильності людини до ризику. Хтось вважає за краще мінімізувати ризик, жертвуючи великим доходом. Інші йдуть на значний ризик для отримання високого доходу.

Типи інвесторів залежно від їхніх цілей та ступеню ризику наведено в табл. 1.

Під управлінням інвестиційним портфелем розуміється сукупність методів, які забезпечують:

- збереження початково вкладених коштів;
- досягнення максимального можливого рівня прибутковості;
- зниження рівня ризику.

Виділяють два способи управління портфелями: активне і пасивне.

Активне управління – це управління, яке пов'язане з постійним відстеженням динаміки цін на ринку цінних паперів, придбанням найбільш ефективних цінних паперів і максимально швидким звільненням від низькоприбуткових цінних паперів. Такий вид передбачає досить швидко зміну складу інвестиційного портфеля.

При цьому широко використовується моніторинг, який допомагає швидко реагувати на короткострокові зміни на ринку цінних паперів і виявляти привабливі цінні папери для інвестування. Моніторинг активного управління передбачає:

- відбір цінних паперів (купівля високоприбуткових і продаж низькоприбуткових цінних паперів);

- визначення прибутковості та ризику нового портфеля з урахуванням ротації цінних паперів;
- порівняння ефективності раніше сформованого і портфеля, який формується;
- реструктуризація портфеля, оновлення його складу [3, с. 89].

Активний моніторинг – це безперервний процес спостереження за курсами акцій, аналіз точної ситуації та прогнозування майбутніх котирувань.

Активне управління характерно для досвідчених інвесторів, інвестиційних менеджерів високої кваліфікації; воно вимагає хорошого знання ринку цінних паперів, уміння швидко орієнтуватися за змін кон'юнктури ринку.

Пасивне управління – це таке управління інвестиційним портфелем, яке призводить до формування диверсифікованого портфеля і збереження його протягом тривалого часу.

Моніторинг пасивного управління передбачає:

- визначення мінімального рівня прибутковості;
- відбір цінних паперів та формування добре диверсифікованого портфеля;
- формування оптимального портфеля;
- оновлення портфеля за зниження його прибутковості нижче мінімального рівня.

Під час формування інвестиційного портфеля слід орієнтуватися на:

- безпеку вкладень (невразливість інвестицій від потрясінь на ринку);
- стабільність отримання доходу;
- ліквідність вкладень, можливість швидкого збуту цінних паперів і перетворення їх на гроші без істотних втрат для інвестора;
- прибутковість вкладень (залежить від зростання курсової вартості і можливості отримання додаткових доходів) [3, с. 112].

Для складання інвестиційного портфеля інвестору необхідно:

Таблиця 1

Типи інвесторів залежно від цілей та припустимого ступеню ризику

Тип інвестора	Ціль інвестора	Ступінь ризику	Тип цінного паперу	Тип портфелю
Консервативний	Захист від інфляції	Низький	Державні цінні папери, акції, облігації великих стабільних емітентів	Високонадійний, але низькоприбутковий
Помірно агресивний	Приріст капіталу в довгостроковій перспективі	Середній	Державні цінні папери, більша частка цінних паперів великих і надійних емітентів	Диверсифікований
Агресивний	Спекулятивна гра, можливість швидкого росту капіталу	Високий	Велика частка прибуткових цінних паперів невеликих емітентів, венчурних компаній	Ризикований, але високоприбутковий

- формулювання основної мети, визначення пріоритетів (максимізація прибутковості, мінімізація ризику, зростання капіталу, збереження капіталу тощо);

- відбір інвестиційно привабливих цінних паперів, що забезпечує необхідний рівень прибутковості;

- пошук адекватного співвідношення видів і типів цінних паперів у портфелі для досягнення поставлених цілей;

- моніторинг інвестиційного портфеля у міру зміни основних параметрів інвестиційного портфеля;

- вибрати адекватні цінні папери, тобто такі, які б давали максимально можливу прибутковість і мінімально допустимий ризик;

- важливо визначити, у цінні папери яких емітентів слід вкладати кошти;

- диверсифікувати інвестиційний портфель. Інвестору доцільно вкладати гроші в різні цінні папери, а не в один їх вид. Це робиться для того, щоб знизити ризик вкладень. Але диверсифікація повинна бути розумною і помірною. Вкладення у велику кількість різноманітних цінних паперів може спричинити великі витрати на відстеження інформації для прийняття інвестиційного рішення [4, с. 56].

Основними принципами побудови інвестиційного портфеля є:

- принцип забезпечення безпеки (страхування від усіляких ризиків і стабільність в отриманні доходу. Інвестиційна діяльність у всіх формах і видах пов'язана з ризиком. Інвестиційний ризик – це ймовірність виникнення непередбачених фінансових утрат у ситуації невизначеності умов інвестування. Вони знаходяться у взаємозв'язку, зміни в одному з них викликають зміни в іншому, що впливає на результати інвестиційної діяльності);

- принцип досягнення прийнятної для інвестора доходності;

- принцип досягнення мінімального ризику;

- принцип диверсифікації (зменшує ризик за рахунок того, що можливі невисокі доходи по одних цінних паперах будуть компенсуватися високими доходами по інших. Мінімізація ризику досягається за рахунок цінних паперів широкого кола галузей, не пов'язаних тісно між собою, щоб уникнути синхронності циклічних коливань їхньої ділової активності. Оптимальна величина – від 8 до 20 різних видів цінних паперів. Достатній обсяг коштів у портфелі дає змогу зробити наступний крок – проводити так звані

галузево і регіональну диверсифікації. Принцип галузевої диверсифікації – не допускати перекосів портфеля у бік паперів підприємств однієї галузі. Те ж саме стосується підприємств одного регіону. Одночасне зниження цін акцій може відбутися внаслідок політичної нестабільності, стихійних лих);

- принцип ліквідності (полягає у підтримці частки активів які можна швидко збути на ринку в портфелі не нижче рівня, достатнього для проведення несподіваних високоприбуткових угод і задоволення потреб клієнтів у грошових коштах. Вигідніше тримати частину коштів у більш ліквідних (навіть менш доходних) цінних паперах, проте мати можливість швидко реагувати на зміни кон'юнктури ринку й окремі вигідні пропозиції) [5, с. 136].

Під час формування портфелю також необхідно звернутися до праць Гаррі Марковіца, одного з видатних науковців, який розробив методику формування інвестиційного портфеля. Основні положення портфельної теорії були сформульовані ним під час підготовки докторської дисертації в 1950–1951 рр. Ці положення являють собою основу сучасної портфельної теорії. Після проведеної Марковіцем формалізації з математичного погляду завдання з формування оптимального портфеля являло собою задачу квадратичної оптимізації за лінійних обмежень. Цей клас завдань є одним із найбільш вивчених класів оптимізаційних задач, для яких існує велика кількість ефективних алгоритмів. Для побудови ряду можливих портфелів Марковіц запропонував використовувати клас активів, вектор їх середніх очікуваних доходностей і матрицю коваріацій.

На основі цих даних будується безліч можливих портфелів із різними співвідношеннями «прибутковість – ризик».

Оскільки в основі аналізу лежать два критерії, менеджер вибирає портфелі:

- або пошуком ефективних, або не поліпшуваних рішень. У цьому разі будь-яке інше рішення, краще знайдених по одному параметру, обов'язково буде гірше за іншим;

- або вибираючи головний критерій (наприклад, прибутковість повинна бути не нижче певної величини), інші використовуючи лише як критеріальні обмеження;

- або задаючи якийсь суперкритерій, який є суперпозицією зазначених двох (наприклад, їх функцією) [6].

Під час проведення дослідження було виокремлено декілька основних помилок, які допускають інвестори під час прийняття інвестиційних рішень:

1. Відсутність чіткого плану (перед тим як приймати якісь інвестиційні рішення, передусім необхідно побудувати чіткий план та неухильно притримуватися його, не хапаючись за мимолітні забаганки).

2. Занадто велика увага до фінансових ЗМІ (у фінансових новинах майже немає нічого, що б допомогло вам досягти поставлених цілей. Так, певні новини можуть бути важливі, але необхідно визначити їх вагомість та доцільність доведення інформації до населення).

3. Використання сум грошей, які інвестор не може дозволити собі втратити (інвестор ніколи не повинен себе ставити в ситуацію високого тиску, де він ризикує всім. Коли інвестор інвестує суми, які може дозволити собі втратити, торгові рішення будуть приймаються чітко та виважено. Торгові угоди будуть набагато успішніші та прибутковіші).

4. Купівля активів, які в минулому показали найкращі результати (інвестори часто переходять в активи або фонди, які мали хороший короткостроковий ріст, вірячи в те що ріст продовжиться. Однак короткострокові успіхи не завжди переходять у довгострокову перспективу. І якщо інвестори не думають про довгострокові інвестиції, може виникнути ситуація, що вони купили актив за найвищою ціною, і продавати доведеться у збиток).

5. Нерозуміння того, у що інвестуєш (деякі види інвестицій є дуже складними і підходять лише для досвідчених інвесторів. На жаль, новачки вкладають свої гроші в активи, в яких зовсім нічого не тямлять. Така поведінка призводить до того, що інвестор бере на себе багато непотрібного ризику, якого можна було уникнути).

6. Інвестування в один або схожі активи (поширена помилка серед починаючих інвесторів, коли інвестиційний портфель складається лише з одного або декількох активів. Необхідно диверсифікувати. Хоча ця стратегія не гарантує прибутку або гарантій, що кошти не будуть втрачені, але це дає змогу краще керувати ризиками. Оскільки деякі активи можуть падати в ціні, інші можуть підійматися і допомагати компенсувати збитки).

7. Слідувати за натовпом (переважно більшість людей чує про інвестиції в той момент, коли вони вже відпрацювали активну фазу росту. Якщо певні акції подвоїлися або потроїлися у ціні, осно-

вні засоби масової інформації підхоплюють цей рух і розповідають усім про ці акції. На жаль, час, коли медіа починають говорити про певний актив і його неймовірний ріст, це час, коли акції вже досягли свого піку в ціні. У цей момент інвестиції переоцінені, і засоби масової інформації вже запізнилися. Таким чином, «новоспечені» інвестори скуповують гарячі акції за найвищою ціною і зазнають збитків, тоді як «акули бізнесу» продають свої акції за найвищими цінами).

8. Усереднення у менший бік (зазвичай використовується інвесторами, які вже зробили помилки).

Однак насправді інвестори купили актив, який упав у ціні, і зараз вони вклали ще більші кошти в програшну позицію. Ось чому деякі аналітики вважають, що усереднення – це витрачання нових грошей на старі речі.

Усереднення зазвичай використовується як опора, щоб допомогти інвесторам покрити помилку, яку вони вже зробили. Більш ефективна стратегія полягає в усередненні в більший бік, коли ви купуєте більше акцій, як тільки вони почали рухатися у напрямі, якого ви очікуєте. Ріст ціни акцій підтверджує те, що ви прийняли правильне рішення.

Висновки з цього дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Процес формування портфелю є важливим етапом під час інвестування, якому слід приділити велику увагу, адже саме від того, наскільки професійно та грамотно буде сформований інвестиційний портфель, буде залежати результат інвестицій, а саме прибуток. Передусім необхідно визначити та поставити чіткі цілі, визначити тип портфелю, рівень прийнятного ризику, стратегію інвестування, дослідити та проаналізувати фінансові ринки, вибрати найбільш оптимальні фінансові активи, які б відповідали прийнятим рівням доходу та ризику і поставленим інвестором завданням.

Управління інвестиційним портфелем відіграє не менш важливу роль, аніж формування. Під час управління портфелем необхідно притримуватися вибраного курсу інвестування, приймати виважені, обґрунтовані, тверезі рішення. Перед тим як заключити будь-яку угоду, заздалегідь визначити точки входу та виходу з ринку відповідно до встановленого допустимого ризику. Слід притримуватися диверсифікації, розподіляти активи за типами, за галуззю, за географічним положенням.

Потрібно намагатися не допускати поширених помилок інвесторів, не слідувати думці на-

товпу, не ставити себе в стресове положення, не приймати емоційних рішень, не приймати на віру думки фінансових ЗМІ та фінансових аналітиків, пам'ятаючи про те, що ніхто не знає, як поведе себе ринок завтра.

Бібліографічний список:

1. Investment Analysis and Portfolio Management. URL: http://www.bcci.bg/projects/latvia/pdf/8_IAPM_final.pdf.
  2. Максимова В.Ф. Портфельные инвестиции. М.: МЭСИ, 2006. С. 256.
  3. Инвестиционное дело / В.М. Аскинадзи, В.Ф. Максимова, В.С. Петров. М.: Маркет ДС, 2008. С. 231.
  4. Инвестиции /А.Ю. Андрианов, С.В. Валдацев, П.В. Воробёв; 2-е изд. М.: Велби, 2008. С. 135.
  5. Инвестиции / У.Ф. Шарп, Г.Дж. Александер, Дж.В. Бейли. М., 2008. С. 431.
  6. Портфельная теория Марковица. URL: https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D0%BE%D1%80%D1%82%D1%84%D0%B5%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B0%D1%8F_%D1%82%D0%B5%D0%BE%D1%80%D0%B8%D1%8F_%D0%9C%D0%B0%D1%80%D0%BA%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%86%D0%B0.
  7. Common Investing Mistakes You Need to Avoid. URL: <https://www.thebalance.com/common-investing-mistakes-you-must-avoid-4104189>.
  8. The eight most common investing mistakes. URL: <https://www.telegraph.co.uk/sponsored/finance/new-pension-rules/11451316/common-investing-mistakes.html>.
  9. Four investing mistakes to avoid. URL: <https://www.nationwide.com/common-investing-errors.jsp>.
  10. 7 Common Investor Mistakes. URL: <https://www.investopedia.com/articles/stocks/07/mistakes.asp>.
  11. The best Investment Strategies. URL: <https://www.thebalance.com/top-investing-strategies-2466844>.
  12. Investment Strategies. URL: <https://www.investopedia.com/exam-guide/cfa-level-1/alternative-investments/investment-strategies.asp>.
- ### References:
1. "Investment Analysis and Portfolio Management" available at: http://www.bcci.bg/projects/latvia/pdf/8_IAPM_final.pdf (Accessed 10 May 2018).
  2. Maksimova V.F (2006), Portfelni investicii [Portfolio investments], Moscow, Russia
  3. Askinadzi V.M., Maksimova B, F., Petrov V.S. (2008), Investicionnoe delo [Investment business], Market DS, Moscow, Russia
  4. Adrianov A.U., Valdacev S.V., Vorobev P.V (2008), Investicii [Investments], 6TK Velby, Moscow, Russia
  5. William F. Sharp, Gordon J. Aleksander, Jeffrey B Bailey (2008), Investicii [Investments], Moscow, Russia
  6. "Markovitsa portfolio theory" available at: https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D0%BE%D1%80%D1%82%D1%84%D0%B5%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B0%D1%8F_%D1%82%D0%B5%D0%BE%D1%80%D0%B8%D1%8F_%D0%9C%D0%B0%D1%80%D0%BA%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%86%D0%B0 (Accessed 10 May 2018).
  7. "Common Investing Mistakes You Need To Avoid" available at: <https://www.thebalance.com/common-investing-mistakes-you-must-avoid-4104189> (Accessed 10 May 2018).
  8. "The eight most common investment mistakes" available at: <https://www.telegraph.co.uk/sponsored/finance/new-pension-rules/11451316/common-investing-mistakes.html> (Accessed 10 May 2018).
  9. "Four investing mistakes to avoid" available at: <https://www.nationwide.com/common-investing-errors.jsp> (Accessed 10 May 2018).
  10. "7 Common Investor Mistakes" available at: <https://www.investopedia.com/articles/stocks/07/mistakes.asp> (Accessed 10 May 2018).
  11. The best investment strategies. – available at: <https://www.thebalance.com/top-investing-strategies-2466844> (Accessed 10 May 2018).
  12. "Investment Strategies" available at: <https://www.investopedia.com/exam-guide/cfa-level-1/alternative-investments/investment-strategies.asp> (Accessed 10 May 2018).

Mykhailenko O.V.

Candidate of Economic Sciences,
Senior Lecturer at Department of Accounting and Audit,
National University of Food Technologies

Remeniuk V.O.

Graduate Student,
National University of Food Technologies

FORMATION AND MANAGEMENT OF A PORTFOLIO OF FINANCIAL INVESTMENTS

In this article, the essence of investments is disclosed in their varieties. There are two types of investors who operate in financial markets (individual and institutional investors). They can use both direct (direct use of financial markets) and indirect (buying financial instruments from financial intermediaries) way of investing. Each investment instrument is characterized by a certain level of profitability and risk. The main types of financial instruments are:

- Short-term investment vehicles
- Securities with fixed income
- Shares
- Speculative investment instruments
- Other investment instruments

The essence of portfolio investment is the investment of funds in securities (stocks, bonds) in order to profit. There are different types of investment portfolios. They are classified according to the source of income and the degree of risk. Depending on the source of income, portfolios are divided into growth portfolios and income portfolios. Portfolios of growth are formed from securities, the cost of which grows. The purpose of creating this portfolio is the growth of its value. The income portfolio is focused on obtaining high current income – interest on bonds and dividends on shares.

If you consider types of investment portfolios depending on the degree of risk acceptable to the investor, then you must consider the types of investors. Typically, investors are divided into conservative, moderately aggressive, aggressive ones.

There are two ways to manage portfolios: active and passive control.

The main principles of building an investment portfolio are:

- The principle of security.
- The principle of achieving an investor-eligible return
- The principle of achieving minimum risk
- The principle of diversification.
- The principle of liquidity.

There are a fairly large number of investment strategies, we highlight the most popular.

- Fundamental analysis.
- Investment in growth.
- Technical analysis.
- The strategy “buy and hold.”

During the research, it was identified a few major mistakes that investors admitted when making investment decisions:

1. Lack of a clear plan.
2. Too much attention to financial media.
3. Use of sums of money that the investor cannot afford to lose.
4. The purchase of assets in the past showed the best results.
5. Not understanding what you invest in.
6. Investing in one or similar assets.
7. Follow the crowd.